

Sygn. akt VI GC 233/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekr .sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w P.**

przeciwko: (...) **Izbie Gospodarczej w P.**

o **zapłatę**

I. **z a s ą d z a** od pozwanego (...) Izby Gospodarczej w P. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w P. kwotę 64.565,05 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt pięć złotych 5/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 9 maja 2014 r. do dnia zapłaty,

II. **u m a r z a** postępowanie w pozostałej części,

III. **z a s ą d z a** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.519 zł (siedem tysięcy pięćset dziewiętnaście złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 233/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. Spółka Komandytowa w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Izby Gospodarczej w P. kwoty 78.030,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że zawarł z pozwanym umowę w sprawie realizacji bonów towarowych na warunkach określonych przez strony. Po ustalonych przez strony okresach pozwany dokonywał rozliczenia przekazanych bonów wraz z określeniem wartości towaru za nie zakupionego oraz należnością powoda z tego tytułu. W związku z dokonanymi przez strony rozliczeniami przekazanych bonów towarowych pozwany wystawiał faktury vat, w ramach których naliczał swoje prowizje oraz potwierdzał wysokość należności powoda i zasadność rozliczeń. Jednocześnie w treści faktur pozwany dokonywał kompensaty jego należności z tytułu prowizji z należnościami powoda z tytułu sprzedaży towarów w systemie bonowym.

Powód niniejszym pozwem żąda zapłaty nieuregulowanych należności w kwocie 78.030,34 zł z odsetkami i kosztami postępowania, której to kwoty pozwany nie zapłacił mimo wezwania do zapłaty.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty. Pozwany zakwestionował wskazaną w pozwie wysokość zobowiązań podając, że częściowo należność zapłacił. Zarzucił, że występują rozbieżności pomiędzy kwotą dochodzoną pozwem a wyliczeniem załączonym do sprzeciwu jako załącznik

9 . W rezultacie pozwany wskazał, że wg niego należna powodowi kwota na dzień 31.05.2014r. wynosi 66.510,51 zł. Pozwany podał, że realizuje zobowiązania wobec powoda w miarę posiadanych środków. Podał, że jest organizacją non-profit a zysk z działalności gospodarczej przeznaczają na działalność statutową. Podniósł również, że obecna sytuacja finansowa I. wobec powoda wynika z nieterminowego regulowania wobec I. płatności przez odbiorców za talony dla pracowników ich zakładów.

W piśmie procesowym z dnia 7 lipca 2014r. powód przyznał, że aktualna wysokość roszczenia powoda względem pozwanego wynosi 68.996,08 zł oraz zarzucił, że rozliczenie przedstawiane przez pozwanego w sprzeciwie jest niekompletne i zawiera liczne rozbieżności. Powód podał, że po otrzymaniu nakazu zapłaty wraz z pozwem pozwany w piśmie z dnia 17 czerwca 2014r. wystąpił do powoda o wyrażenie zgody na zawarcie ugody. Wskazał również, że pozwany sukcesywnie przelewał na konto powoda kwoty tytułem istniejących wobec niego należności.

Powód w piśmie z dnia 7 lipca 2014r. przyznał również, że w dniu 12 czerwca 2014r. pozwany dokonał na rzecz powoda zapłaty kwoty 1.945,46 zł wskazał też, że dopuszcza możliwość ugodowego zakończenia niniejszego sporu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt, że strony łączyła umowa o realizację bonów towarowych na warunkach określonych przez strony. Sporną pozostała kwestia jaka kwota pozostała do zapłaty z tytułu wzajemnych rozliczeń przez pozwanego na rzecz powoda.

Powód domagał się w pozwie zasądzenia kwoty 78.030,34 zł. Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał, że należna powodowi kwota na dzień 31 maja 2014r. wynosi 66.510,51 zł (k. 95). Na rozprawie w dniu 7 października 2014r. powód podał, że pozostała do zapłaty przez pozwanego kwota na jego rzecz wynosi obecnie 64.565,05 zł przyznając, że faktycznie do zapłaty pozostawała kwota wskazana przez pozwanego w wysokości 66.510,51 zł, wynikająca z załącznika nr 9. Jednakże po tej dacie, w dniu 12 czerwca 2014r. pozwany zapłacił kwotę 1.945,46 zł. Odejmując tę kwotę od kwoty przyznanej przez pozwanego, do zapłaty pozostała kwota 64.565,05 zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że do zapłaty od pozwanego na rzecz powoda pozostała kwota 64.565,05 zł i zasądził ją od pozwanego na rzecz powoda na podstawie art. 535 kc (pkt I wyroku).

Z uwagi na ograniczenie żądania pozwu do kwoty 64.565,05 zł w pozostałej części postępowanie zostało umorzone na podstawie art. 355 § 1 kpc (pkt II wyroku).

Odsetki za opóźnienie w zapłacie zasądzono na podstawie art. 481 § 1 kc, od daty wytoczenia pozwu, zgodnie z żądaniem powoda.

Sąd nie usprawiedliwił nieobecności strony pozwanej na rozprawie albowiem prezes zarządu R. S., którego zaświadczenie lekarskie o niemożliwości stawiennictwa na rozprawę zostało dołączone do faksu przesłanego do Sądu w dniu rozprawy nie był jedyną osobą, która mogła reprezentować stronę pozwaną na rozprawie w dniu 7 października 2014r. Z KRS strony pozwanej wynika, że w skład zarządu pozwanego wchodzi 7 osób, a do składania oświadczeń woli oraz dokonywania czynności prawnych w imieniu pozwanego upoważnieni są prezes i członek zarządu lub dwaj członkowie zarządu . Nie było więc przeszkód do tego aby zamiast R. S., który nie mógł się stawić z powodu choroby, na rozprawę nie mogli się stawić inni członkowie zarządu upoważnieni do reprezentacji strony pozwanej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.